

— και β'. ὁ ρυθμὸς καθὼς εἰν' εὐκόλος μὲ τὸ πρῶτο, θυμᾶι πολὺ περισσότερο τὴν εὐκόλην ἐπιφάνειαν ποῦ περιγράφεται, παρ' ὅ,τι ἤθελε κάνει ἂν ἦταν μὲ τὸ δεύτερο— ὡστόσο ἐκεῖνος, μὲ ἔλη τὴ συνείδησι, εἰς ὅλα ὅσα κί' ἂν ἄκουε, pegabai majorem— και τότε ἔγω ἐνθυμήθηκα τ' ἀπόφθεγμα ποὺ λυμαθίη νόσ οὐ δίδωσι, κί' ἄφρητα τὸ διδάσκαλο νὰ χαίρεται τὴ γνώμη του, λέντά τους μόνο τὸ λόγο ποῦ, κατὰ τὴν ὀρθὴ συμβουλή τοῦ ἀρχαίου, ἔπρεπε νὰ τελειώνη πάντα τέτοιαις συζητήσεις— δηλ. σοὶ μὲν ταῦτα δεκοῦν τ' ἐστὶν, ἐμοὶ δὲ τὰ δε.—

(14) Αὐποῦμαι: πῶς δὲν ἔγραψα μὲ ὕφος ἀνάλογο εἰς ἐντυπείμω, ἐνῶ τὸ ὕφος, γιὰ νὰ ἦναι τέτοιο, ἀπαιτεῖ δύναμεις και ἡσυχία ... (*) ποῦ δυσκολώτατα ἡ τύχη ἐνόνεται μὲ τὴ φύσι γιὰ νὰ χαρίσῃ εἰς ἄνθρωπο! Ἐποῦσε ἐλπίζω νὰ συγχωρηθῇ τὸ μέσο γιὰ τὸ σκοπὸ— ἐνῶ ἡ θυσία τοῦ σκοποῦ εἰς τὸ μέσο ἦθελ' εἶναι ἐγωῖσμός ἀσυγχώρητος— κί' ἦθελα παύσω ὀλίγε νὰ λυποῦμαι ἂν αὐτὸς ὁ σκοπὸς τῆ ἐντι ἐπιτύχαινε— δηλ. ἂν ὁ ἀδύνατος λόγος μου ἐτάχυνε διόλου τὸ θρίαμβο τῆς ἀλήθειας— κί' ἔβλεπα τέλος πάντων τὸ ἔθνος νὰ διευθύνεται ἀκλόνητο κατ' ἐκείνο τὸ δρόμο ... ποῦ ὁ λόγος τοῦ Προφήτη του εἶχε δείξει, ἀφ' οὗ ἀνέτειλε ἡμέρα τῆ ἐλευθερίας του.—

(*) «Σοφία γραμματικῶς ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς, και ὁ ἐλασσόμενος πράξει αὐτοῦ σοφισθῆσεται»— Σοφία Σειράχ—XXXVIII—24—Εἰς τὸ σύγγραμμα τοῦ Burke «Reflections on the revolution in France» (διευθυόμενο πρὸς ἓνα φίλο του Γάλλο εἰς εἶδος ἐπιστολῆς εὐρίσκω τὴν ἐξῆς ὀρθότατη σημείωσι καθόσο ἀφορᾷ τὸ βιβλίον ποῦ ἀνέφερα «I do not determine whether this book be canonical, as the Gallican church, till lately, has considered it, or apocryphal, as here it is taken—I am sure it contains a great deal of sense and truth.»

